32009R0024

20.1.2009. *SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE* L 15/1

UREDBA (EZ) br. 24/2009 EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 19. prosinca 2008.

o statistici imovine i obveza financijskih društava posebne namjene koja se bave sekuritizacijskim transakcijama

(ESB/2008/30)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (dalje u tekstu „Statut ESSB-a"), a posebno njegov članak 5.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka koje obavlja Europska središnja banka ([1]), a posebno njezin članak 5. stavak 1. i članak 6. stavak 4.,

budući da:

(1) Uredba (EZ) br. 2533/98 određuje u članku 2. stavku 1. da, kako bi ispunila svoje statističke izvještajne zahtjeve, Europska središnja banka (ESB), uz pomoć nacionalnih središnjih banaka (NSB), ima pravo prikupljati statističke podatke u okviru referentne izvještajne populacije i u okviru potrebnom za izvršavanje zadaća Europskog sustava središnjih banaka (ESSB). U članku 2. stavku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 2533/98 određeno je da financijska društva posebne namjene koja se bave sekuritizacijskim transakcijama (FVC) čine dio referentne izvještajne populacije za potrebe ispunjavanja statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a, *inter alia*, u području monetarne i financijske statistike. Nadalje, prema članku 3. Uredbe (EZ) br. 2533/98, ESB je dužan odrediti stvarnu izvještajnu populaciju u okviru referentne izvještajne populacije i ima pravo u potpunosti ili djelomično izuzeti određene kategorije izvještajnih jedinica iz svojih statističkih izvještajnih zahtjeva.

(2) Svrha podataka financijskih društava posebne namjene je da se ESB-u pruži odgovarajuća statistika o financijskim aktivnostima podsektora financijskih društava posebne namjene u državama članicama sudionicama koje se smatraju jednim gospodarskim područjem.

(3) S obzirom na usku povezanost sekuritizacijskih aktivnosti financijskih društava posebne namjene i monetarnih financijskih institucija (MFI), potrebno je usklađeno, komplementarno i integrirano izvješćivanje monetarnih financijskih institucija i financijskih društava posebne namjene. Stoga statističke podatke dostavljene u skladu s ovom Uredbom treba razmatrati zajedno sa zahtjevima koji se odnose na podatke monetarnih financijskih institucija o sekuritiziranim kreditima, kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 25/2009 od 19. prosinca 2008. o bilanci sektora monetarnih financijskih institucija (preinačeno) (ESB/2008/32) ([2]).

(4) Cilj pristupa integriranog izvješćivanja financijskih društava posebne namjene i monetarnih financijskih institucija i odstupanja predviđenih u ovoj Uredbi jest što je više moguće smanjiti teret izvještavanja za izvještajne jedinice te izbjeći preklapanja u izvješćivanju statističkih podataka od strane financijskih društava posebne namjene i monetarnih financijskih institucija.

(5) Nacionalne središnje banke trebale bi imati pravo izuzimanja financijskih društava posebne namjene iz obveza izvješćivanja kada ono uzrokuje nerazumno visoke troškove u usporedbi s njihovim koristima za statistiku.

(6) Iako uredbe koje se donose u skladu s člankom 34. stavkom 34.1. Statuta ESSB-a ne osiguravaju nikakva prava niti nameću bilo kakve obveze državama članicama nesudionicama, članak 5. Statuta ESSB-a primjenjuje se na sve države članice, bez obzira na činjenicu jesu li one usvojile euro. Prema uvodnoj izjavi 17. Uredbe (EZ) br. 2533/98 jasno je da članak 5. Statuta ESSB-a zajedno s člankom 10. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

([1]) SL L 318, 27.11.1998., str. 8.

([2]) SL L 15, 20.1.2009., str. 14.

podrazumijeva obvezu izrade i provedbe na nacionalnoj razini svih mjera koje države članice nesudionice smatraju primjerenim za prikupljanje statističkih podataka potrebnih za ispunjavanje statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a i za pravodobne pripreme u području statistike vezano uz dobivanje statusa država članica sudionica.

(7) Sustav sankcija ESB-a propisan člankom 7. Uredbe (EZ) br. 2533/98 primijenit će se na financijska društva posebne namjene,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

1. „FVC" znači društvo osnovano prema nacionalnom pravu ili pravu Zajednice, na temelju:

   i. ugovornog prava kao zajednički fond kojim upravljaju društva za upravljanje;

   ii. zakonodavstva koje regulira fondove;

   iii. trgovačkog prava kao javno ili privatno društvo s ograničenom odgovornošću; ili

   iv. bilo kojeg drugog sličnog mehanizma;

   i čija osnovna djelatnost ispunjavanju oba sljedeća kriterija:

   (a) namjerava provoditi ili provodi jednu ili više sekuritizacijskih transakcija te je zaštićeno od rizika stečaja ili bilo kojeg drugog neispunjavanja obveza inicijatora;

   (b) izdaje ili namjerava izdavati vrijednosne papire, jedinice sekuritizacijskog fonda, druge dužničke instrumente i/ili izvedene financijske instrumente i/ili u pravnom ili ekonomskom smislu ima u vlasništvu ili može imati u vlasništvu imovinu koja je temelj za izdavanje vrijednosnih papira, jedinica sekuritizacijskog fonda, drugih dužničkih instrumenata i/ili izvedenih financijskih instrumenata koji su ponuđeni za prodaju javnosti ili se prodaju na temelju privatnih plasmana.

   U definiciju financijskog društva posebne namjene nije uključeno niti jedno od sljedećeg:

   — monetarne financijske institucije u smislu članka 1. Uredbe (EZ) br. 25/2009 (ESB/2008/32),

   — investicijski fondovi (IF) u smislu članka 1. Uredbe (EZ) br. 958/2007 Europske središnje banke od 27. srpnja 2007. o statistici imovine i obveza investicijskih fondova (ESB/2007/8) ([1]);

2. „sekuritizacija" znači transakcija ili shema prema kojoj se imovina ili skup imovine prenosi na subjekt koji je odvojen od inicijatora te je osnovan ili služi za potrebe sekuritizacije i/ili prema kojem se kreditni rizik vezan uz imovinu ili skup imovine ili dio tog rizika prenosi na ulagače u vrijednosne papire, jedinice sekuritizacijskog fonda, druge dužničke instrumente i/ili izvedene financijske instrumente koje izdaje subjekt koji je odvojen od inicijatora i osnovan ili služi za potrebe sekuritizacije, i:

   (a) u slučaju prijenosa kreditnog rizika, prijenos se postiže:

   — ekonomskim prijenosom imovine koja se sekuritizira subjektu koji je odvojen od inicijatora koji je osnovan za ili služi za potrebe sekuritizacije. To se postiže prijenosom vlasništva sekuritizirane imovine s inicijatora ili putem podsudjelovanja, ili

   — primjenom kreditnih izvedenica, jamstava ili drugih sličnih mehanizama;

   i

   (b) kada su takvi vrijednosni papiri, jedinice sekuritizacijskih fondova, dužnički instrumenti i/ili izvedeni financijski instrumenti izdani, oni nisu platne obveze inicijatora;

3. „inicijator" znači prenositelj imovine ili skupa imovine i/ili kreditnog rizika imovine ili skupa imovine na sekuritizacijsku strukturu;

4. „država članica sudionica" znači država članica koja je usvojila euro;

5. „država članica nesudionica" znači država članica koja nije usvojila euro;

6. „izvještajna jedinica" je izvještajna jedinica u smislu članka 1. Uredbe (EZ) br. 2533/98;

7. „rezident" znači rezident u smislu članka 1. Uredbe (EZ) br. 2533/98. Za potrebe ove Uredbe, ako pravnom subjektu nedostaje fizički element, njegova rezidentnost određuje se gospodarskim područjem po čijem je pravu subjekt osnovan. Ako subjekt nije osnovan, kao kriterij upotrebljava se pravna pripadnost, to jest država čiji pravni sustav uređuje osnivanje i postojanje subjekta;

8. „MFI" znači monetarna financijska institucija u smislu članka 1. Uredbe (EZ) br. 25/2009 (ESB/2008/32);

9. „relevantni NSB" znači NSB države članice sudionice u kojoj je financijsko društvo posebne namjene rezident.

([1]) SL L 211, 11.8.2007., str. 8.

10. „početak poslovanja" označava svaku aktivnost, uključujući i sve pripremne mjere, vezane uz sekuritizaciju, osim pukog osnivanja subjekta od kojeg se ne očekuje početak sekuritizacijske aktivnosti u sljedećih šest mjeseci. Svaka aktivnost financijskog društva posebne namjene koja se poduzme nakon što se predvidi sekuritizacijska aktivnost znači početak poslovanja.

Članak 2.

Izvještajna populacija

1. Financijska društva posebne namjene koja su rezidenti na državnom području države članice sudionice čine referentnu izvještajnu populaciju. Na referentnu izvještajnu populaciju primjenjuju se obveze određene u članku 3. stavku 2.

2. Referentna izvještajna populacija osim onih financijskih društava posebne namjene koja su potpuno izuzeta u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (c) čini stvarnu izvještajnu populaciju. Stvarna izvještajna populacija podliježe izvještajnim obvezama iz članka 4. te odstupanjima određenima u članku 5. Financijska društva posebne namjene koja podliježu obvezi dostavljanja njihovih godišnjih financijskih izvještaja u skladu s člankom 5. stavkom 3. ili koja podliježu obvezi *ad hoc* izvješćivanja, u skladu s člankom 5. stavkom 5., također čine dio stvarne izvještajne populacije.

3. Ako financijsko društvo posebne namjene nema pravnu osobnost prema svom nacionalnom pravu, osobe pravno ovlaštene zastupati financijsko društvo posebne namjene ili u slučaju odsutnosti formaliziranog zastupanja, osobe koje su prema važećem nacionalnom pravu odgovorne za rad financijskog društva posebne namjene, odgovorne su za dostavljanje podataka u skladu s ovom Uredbom.

Članak 3.

Popis financijskih društava posebne namjene za statističke potrebe

1. Izvršni odbor ESB-a utvrđuje i održava za statističke potrebe popis financijskih društava posebne namjene koja čine referentnu izvještajnu populaciju. Financijska društva posebne namjene podnose nacionalnim središnjim bankama podatke koje nacionalne središnje banke zahtijevaju u skladu sa Smjernicom ESB/2008/31 od 19. prosinca 2008. o izmjeni Smjernice ESB/2007/9 o monetarnoj statistici, statistici financijskih institucija i statistici financijskih tržišta (preinačeno) ([1]). Nacionalne središnje banke i ESB će taj popis i njegove ažurirane verzije učiniti dostupnima u prikladnom obliku, uključujući elektroničkim putem, preko interneta ili u papirnatom obliku, na zahtjev dotičnih izvještajnih jedinica.

2. Financijsko društvo posebne namjene obavješćuje relevantni NSB o svom postojanju u roku od tjedan dana od datuma kada je počelo s poslovanjem, bez obzira na to očekuje li to društvo da će podlijegati redovnim izvještajnim obvezama na temelju ove Uredbe.

3. Ako je posljednja dostupna elektronička verzija popisa navedenog u stavku 1. netočna, ESB neće izreći sankcije bilo kojem subjektu koji nije ispravno ispunio njegove izvještajne zahtjeve pod uvjetom da je zahtjev naveden u stavku 2. ispunjen i da se subjekt u dobroj namjeri rukovodio netočnim popisom.

Članak 4.

Tromjesečni statistički izvještajni zahtjevi i pravila izvještavanja

1. Stvarna izvještajna populacija svakog tromjesečja dostavlja relevantnom NSB-u podatke o stanjima, financijskim transakcijama i otpisima/otpisima dijela vrijednosti imovine i obveza financijskih društava posebne namjene na kraju tromjesečja u skladu s prilozima I. i II.

2. Nacionalne središnje banke mogu prikupljati statističke podatke o vrijednosnim papirima koje izdaju ili drže financijska društva posebne namjene, a koji se zahtijevaju u skladu sa stavkom 1., pojedinačno za svaki vrijednosni papir, pod uvjetom da se podaci navedeni u stavku 1. mogu izvesti u skladu s minimalnim statističkim standardima, kako je navedeno u Prilogu III.

3. Ne dovodeći u pitanje izvještajna pravila utvrđena u Prilogu II., sva se imovina i obveze financijskih društava posebne namjene iskazuju prema ovoj Uredbi u skladu s izvještajnim pravilima utvrđenima relevantnim nacionalnim pravom kojim se prenosi Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija ([2]). Računovodstvena pravila u okviru relevantnog nacionalnog prava kojim se prenosi Četvrta direktiva Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Sporazuma o godišnjim financijskim izvještajima određenih vrsta društava ([3]) primjenjuju se na financijska društava posebne namjene izvan područja nacionalnog prava kojim se prenosi Direktiva 86/635/EEZ. Svi ostali relevantni nacionalni ili međunarodni računovodstveni standardi ili prakse primjenjuju se na financijska društva posebne namjene na koja se ne primjenjuje nacionalno pravo kojim se prenosi bilo koja od navedenih direktiva.

4. Kada stavak 3. zahtijeva izvješćivanje o instrumentima po tržišnoj vrijednosti, nacionalne središnje banke mogu izuzeti financijska društva posebne namjene od izvješćivanja o tim instrumentima po tržišnoj vrijednosti u slučaju kada bi troškovi koji nastaju za financijsko društvo posebne namjene bili nerazumno visoki. U tom slučaju financijsko društvo posebne namjene primjenjuje vrednovanje koje se primjenjuje za potrebe izvještaja ulagača.

5. Kada se prema nacionalnim tržišnim praksama dostupni podaci odnose na bilo koji datum unutar tromjesečja, nacionalne središnje banke mogu dopustiti izvještajnim jedinicama izvješćivanje o tim tromjesečnim podacima, ako su podaci usporedivi i ako se uzmu u obzir značajne transakcije izvršene između tog datuma i kraja tromjesečja.

6. Umjesto otpisa/otpisa dijela vrijednosti navedenih u stavku 1., financijsko društvo posebne namjene može, u dogovoru s relevantnim NSB-om dostaviti druge podatke koje NSB-u omogućavaju izvođenje potrebnih podataka o otpisima/otpisima dijela vrijednosti.

([1]) Još nije objavljena u Službenom listu.

([2]) SL L 372, 31.12.1986., str. 1.

([3]) SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

Članak 5.

Odstupanja

1. Nacionalne središnje banke mogu odobriti odstupanja od izvještajnih zahtjeva navedenih u članku 4. kako slijedi:

(a) za kredite od monetarnih financijskih institucija europodručja, raščlanjene prema dospijeću, sektoru i rezidentnosti dužnika i kada monetarne financijske institucije nastavljaju servisirati sekuritizirane kredite u smislu Uredbe (EZ) br. 25/2009 (ESB/2008/32), nacionalne središnje banke mogu odobriti financijskim društvima posebne namjene odstupanja od dostavljanja podataka o tim kreditima. Uredba (EZ) br. 25/2009 (ESB/2008/32) određuje dostavljanje tih podataka;

(b) nacionalne središnje banke mogu izuzeti financijska društva posebne namjene od svih izvještajnih zahtjeva navedenih u Prilogu I., osim obveze dostavljanja, na tromjesečnoj osnovi, podataka o stanjima ukupne imovine na kraju tromjesečja, pod uvjetom da financijska društva posebne namjene koja dostavljaju podatke za tromjesečnu agregiranu imovinu/obveze čine najmanje 95 % ukupne imovine financijskih društava posebne namjene u smislu stanja u svakoj državi članici sudionici. Nacionalne središnje banke pravodobno provjeravaju je li taj uvjet ispunjen kako bi prema potrebi mogle odobriti ili opozvati svako odstupanje s učinkom na početku svake kalendarske godine;

(c) kada se podaci navedeni u članku 4. mogu, u skladu s minimalnim statističkim standardima navedenima u Prilogu III., izvesti iz drugih statističkih, javnih ili nadzornih izvora podataka i ne dovodeći u pitanje podstavke (a) i (b), nacionalne središnje banke mogu, nakon savjetovanja s ESB-om, potpuno ili djelomično izuzeti izvještajne jedinice od izvještajnih zahtjeva navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi.

2. Financijska društva posebne namjene mogu odlučiti, uz prethodno odobrenje relevantnog NSB-a, da se neće koristiti odstupanjima navedenima u stavku 1. i umjesto toga u potpunosti ispuniti izvještajne zahtjeve navedene u članku 4.

3. Financijska društva posebne namjene koja se koriste odstupanjem u smislu stavka 1. točke (c) dostavljaju svoje godišnje financijske izvještaje relevantnom NSB-u, ako oni nisu dostupni iz javnih izvora, u roku od 6 mjeseci nakon kraja referentnog razdoblja ili u najranijem trenutku nakon toga u skladu s važećom nacionalnom pravnom praksom u državi članici u kojoj su financijska društva posebne namjene rezidenti. Relevantni NSB obavješćuje ona financijska društva posebne namjene na koje se primjenjuje ovaj izvještajni zahtjev.

4. Relevantni NSB opoziva odstupanje navedeno u stavku 1. točki (c) ako podaci statističkih standarda usporedivih s onima propisanima u ovoj Uredbi nisu na vrijeme bili dostupni relevantnom NSB-u za tri uzastopna izvještajna razdoblja neovisno o bilo kojoj pogrešci koju je moguće pripisati dotičnom financijskom društvu posebne namjene. Financijska društva posebne namjene počinju dostavljati podatke, kako je navedeno u članku 4., najkasnije tri mjeseca od datuma kada je relevantni NSB obavijestio izvještajne jedinice o opozivu odstupanja.

5. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., za potrebe ispunjavanja zahtjeva navedenih u ovoj Uredbi, nacionalne središnje banke mogu postaviti *ad hoc* izvještajne zahtjeve financijskim društvima posebne namjene kojima su bila odobrena odstupanja u smislu značenja iz stavka 1. točke (c). Financijska društva posebne namjene dostavljaju podatke potrebne na temelju *ad hoc* zahtjeva u roku od 15 radnih dana nakon zahtjeva relevantnog NSB-a.

Članak 6.

Pravodobnost

Nacionalne središnje banke podnose ESB-u podatke o agregiranoj tromjesečnoj imovini i obvezama koji obuhvaćaju stanje financijskih društava posebne namjene u svakoj državi članici sudionici do kraja radnog vremena 28. radnog dana od kraja tromjesečja na koje se podaci odnose. NSB određuje rokove za primanje podataka od izvještajnih jedinica.

Članak 7.

Minimalni standardi i nacionalni izvještajni mehanizmi

1. Financijska društva posebne namjene moraju ispuniti izvještajne zahtjeve kojima podliježu u skladu s minimalnim standardima za prijenos, točnost, konceptualnu usklađenost i revizije određenim u Prilogu III.

2. Nacionalne središnje banke određuju i uvode izvještajne mehanizme koje je stvarna izvještajna populacija dužna slijediti u skladu s nacionalnim obilježjima. Nacionalne središnje banke osiguravaju da ti izvještajni mehanizmi pružaju potrebne statističke podatke i dopuštaju točnu provjeru usklađenosti s konceptima i minimalnim standardima za prijenos, točnost i revizije određenima u Prilogu III.

Članak 8.

Provjera i obvezno prikupljanje

Nacionalne središnje banke ostvaruju pravo na provjeru i prikupljanje podataka koje izvještajne jedinice moraju dostavljati u skladu s ovom Uredbom, ne dovodeći u pitanje pravo ESB-a da sam ostvari to pravo. Posebno, nacionalne središnje banke ostvaruju to pravo kad institucija uključena u stvarnu izvještajnu populaciju ne ispunjava minimalne standarde za prijenos, točnost, konceptualnu usklađenost i revizije određene u Prilogu III.

Članak 9.

Prvo izvješćivanje

1. Financijsko društvo posebne namjene koje je započelo s poslovanjem prije i uključujući 24. ožujka 2009. obavješćuje relevantni NSB o svom postojanju do kraja ožujka 2009. bez obzira na to očekuje li da će za njega vrijediti redovito izvješćivanje prema ovoj Uredbi.

2. Financijsko društvo posebne namjene koje je započelo s poslovanjem nakon 24. ožujka 2009. obavješćuje relevantni NSB o svom postojanju u skladu s člankom 3. stavkom 2.

3. Prvo izvješćivanje u skladu sa statističkim izvještajnim zahtjevima kojima podliježe financijsko društvo posebne namjene u skladu s člancima 4. i 5. počinje s tromjesečnim podacima od prosinca 2009. U prvom izvješćivanju iskazuju se samo stanja.

4. Financijska društva posebne namjene koja započinju s poslovanjem nakon 31. prosinca 2009. dužna su, pri prvom dostavljanju podataka, dostaviti tromjesečne podatke unazad sve do izvorne sekuritizacijske transakcije.

5. Financijska društva posebne namjene koja započinju s poslovanjem nakon usvajanja eura u njihovoj državi članici nakon 31. prosinca 2009., dužna su, pri prvom dostavljanju podataka, dostaviti tromjesečne podatke unazad sve do izvorne sekuritizacijske transakcije.

U Frankfurtu na Majni 19. prosinca 2008.

Članak 10.

Završna odredba

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Za Vijeće ESB-a

Predsjednik ESB-a

Jean-Claude Trichet

PRILOG I.

STATISTIČKI IZVJEŠTAJNI ZAHTJEVI

Tablica 1.

Stanja i transakcije

	A. **Domaće**									B. **Ostale države članice sudionice**								**Ostatak svijeta**	**Ukupno**
	Ukupno	Monetarne financijske institucije	Nemonetarne financijske institucije – ukupno	Opća država (S-1 3)	Ostali rezidenti					**Ukupno**	Monetarne financijske institucije	Nemonetarne financijske institucije - ukupno	Opća država (S.1 3)	Ostali rezidenti					
					Ukupno	Ostali financijski posrednici + pomoćne financijske institucije (S.1 23 + S. 1 24)	Od toga: Financijsko društvo posebne namjene	Osiguravajuća društva i mirovinski fondovi (S.1 25)	Nefinancijska društva (S.11)	Kućanstva i neprofitne institucije koje služe kućanstvima (S.14 + S-15)					Ukupno	Ostali financijski posrednici + pomoćne financijske institucije (S.1 23 + S. 1 24)	Od toga: Financijsko društvo posebne namjene	Osiguravajuća društva i mirovinski fondovi (S.1 25)	Nefinancijska društva (S.11)	Kućanstva i neprofitne institucije koje služe kućanstvima (S.14 + S-15)		
IMOVINA																			
1. **Potraživanja po depozitima i kreditima**																			
2. **Sekuritizirani krediti**																			
2.a Monetarna financijska institucija europodručja kao inicijator																			
Do 1 godine																			
Dulje od 1 i do 5 godina																			
Dulje od 5 godina																			
2.b Opća država europodručja kao inicijator																			
2.c OFP ([1]) i ODMF ([2]) europodručja kao inicijatori																			
2.d ND ([3]) europodručja kao inicijator																			
2.e Inicijator izvan euro-područja																			
3. **Vrijednosni papiri osim dionica** ([4])																			
Do 1 godine																			
Dulje od 1 i do 2 godine																			
Dulje od 2 godine																			
4. **Ostala sekuritizirana imovina**																			
4.a Od toga: Opća država europodručja kao inicijator																			
4.b Od toga: ND europodručja kao inicijator																			
5. **Dionice i ostali udjeli**																			
6. **Izvedeni financijski instrumenti**																			
7. **Dugotrajna imovina**																			
8. **Preostala imovina**																			
OBVEZE																			
9. **Primljeni krediti i depoziti**																			
10. **Izdani dužnički vrijednosni papiri** ([4])																			
Do 1 godine																			
Dulje od 1 i do 2 godine																			
Dulje od 2 godine																			
11. **Kapital i pričuve**																			
12. **Izvedeni financijski instrumenti**																			
13. **Preostale obveze**																			

([1]) Ostali financijski posrednici, osim osiguravajućih društava i mirovinskih fondova.
([2]) Osiguravajuća društva i mirovinski fondovi.
([3]) Nefinancijska društva.
([4]) U skladu s člankom 4. stavkom 2., nacionalne središnje banke mogu prikupljati te stavke pojedinačno za svaki vrijednosni papir.

Tablica 2.

Otpisi/otpisi dijela vrijednosti

	D. Ukupno
IMOVINA	
2. **Sekuritizirani krediti**	

PRILOG II.

DEFINICIJE

DIO 1.

Definicije kategorija instrumenata

U ovoj se tablici daje detaljan standardni opis kategorija instrumenata koje nacionalne središnje banke prenose u nacionalne kategorije u skladu s ovom Uredbom. Ova tablica nije popis pojedinačnih financijskih instrumenata i opisi nisu konačni. Definicije se odnose na Europski sustav nacionalnih i regionalnih računa u Zajednici (dalje u tekstu „ESA 95").

Sva financijska imovina i obveze moraju se izvješćivati na bruto osnovi, odnosno financijska se imovina ne smije izvješćivati umanjena za financijske obveze.

Tablica A

Definicije kategorija instrumenata imovine i obveza financijskih društava posebne namjene koja se bave sekuritizacijskim transakcijama

KATEGORIJE IMOVINE

Kategorija	Opis glavnih obilježja
1. Potraživanja po depozitima i kreditima	Za potrebe izvještajne sheme, ova kategorija obuhvaća sredstava koja su financijska društva posebne namjene koja se bave sekuritizacijskim transakcijama (FVC) pozajmila dužnicima, koja nisu dokumentirana ili koja su predstavljena jednim dokumentom iako je postao prenosiv. Ova kategorija uključuje sljedeće stavke: — depoziti kod monetarnih financijskih institucija (MFI), — krediti odobreni financijskim društvima posebne namjene, — potraživanja na temelju obratnih repo ugovora ili pozajmljivanja vrijednosnih papira na temelju gotovinskog instrumenta osiguranja. Protustavka gotovini isplaćenoj u zamjenu za vrijednosne papire koje su kupila financijska društva posebne namjene ili pozajmljivanje vrijednosnih papira na temelju gotovinskog instrumenta osiguranja (vidi kategoriju 9.). Ova stavka uključuje i držanje euronovčanica i strane valute te kovanog novca u optjecaju koji se obično rabe za izvršavanje plaćanja.
2. Sekuritizirani krediti	Za potrebe izvještajne sheme, ova kategorija obuhvaća sredstava koja su pozajmljena dužnicima i koja izvještajne jedinice stječu od inicijatora. Ta sredstva nisu dokumentirana ili su predstavljena jednim dokumentom iako je postao prenosiv. Ova kategorija također uključuje: — financijske najmove odobrene trećim osobama: financijski najmovi su ugovori kojima pravni vlasnik trajnog dobra (dalje u tekstu „najmodavac") pozajmljuje tu imovinu trećoj osobi (dalje u tekstu „najmoprimac") za većinu ako ne i cijeli ekonomski vijek imovine u zamjenu za obroke koji pokrivaju troškove dobra uvećane za iznos pripisane kamate. Za najmoprimca se pretpostavlja da prima sve koristi koje proizlaze iz upotrebe dobra i da snosi troškove i rizike povezane s vlasništvom. Za potrebe statistike financijski najam smatra se posudbom najmodavca najmoprimcu čime se najmoprimcu omogućava kupnja trajnog dobra. Financijski najam koji odobri inicijator u svojstvu najmodavca treba se knjižiti pod stavkom imovine „sekuritizirani krediti". Imovina (trajno dobro) koja je pozajmljena najmoprimcu ne smije se knjižiti, — loše kredite koji još nisu otplaćeni ili otpisani: loši krediti smatraju se kreditima čija otplata kasni ili čija je kvaliteta na drugi način umanjena, — držanje neprenosivih vrijednosnih papira: držanje vrijednosnih papira osim dionica i ostalih udjela koji nisu prenosivi i kojima se ne može trgovati na sekundarnim tržištima, vidi također pod „krediti kojima se trguje", — kredite kojima se trguje: kredite koji su *de facto* postali prenosivi treba razvrstati pod stavku imovine „sekuritizirani krediti" pod uvjetom da su i dalje dokumentirani jednim dokumentom te da se njima prema općem pravilu trguje samo povremeno, — podređeni dug u obliku depozita ili kredita: podređeni dužnički instrumenti su podređeno potraživanje od institucije izdavatelja koje je moguće ostvariti samo nakon što su zadovoljena sva potraživanja s višim statusom, poput primjerice depozita/kredita, što im daje određena obilježja „dionica i ostalih udjela". Za potrebe statistike podređeni dug treba tretirati s obzirom na karakter financijskog instrumenta, tj. razvrstavaju se ili kao „sekuritizirani krediti" ili „vrijednosni papiri osim dionica". Ako su svi oblici podređenog duga koji imaju financijska društva posebne namjene iskazani kao jedan iznos za potrebe statistike, taj iznos treba razvrstati pod stavku „vrijednosni papiri osim dionica" zbog toga što se podređeni dug pretežito sastoji od vrijednosnih papira, a ne kredita.

Kategorija	Opis glavnih obilježja
	Podaci o sekuritiziranim kreditima moraju se dostavljati u skladu sa sljedećim pravilima: — za kredite nefinancijskim društvima kojima su inicijatori monetarne financijske institucije europodručja zahtijeva se raščlamba prema dospijeću. To znači dospijeće u trenutku kada je kredit odobren, to jest izvorno dospijeće i odnosi se na fiksno razdoblje u kojem se kredit mora otplatiti, — krediti se iskazuju po nominalnoj vrijednosti čak i kada su kupljeni od inicijatora po različitoj cijeni. Protustavka razlici između nominalne vrijednosti i kupovne cijene mora biti uključena u „preostale obveze". Ova stavka uključuje sekuritizirane kredite, bez obzira na to zahtijeva li važeća računovodstvena praksa priznavanje kredita u bilanci izvještajne jedinice.
3. Vrijednosni papiri osim dionica	Držanje vrijednosnih papira osim dionica ili ostalih udjela, koji su prenosivi i kojima se obično trguje na sekundarnim tržištima ili je moguć njihov prijeboj na tržištu, te koji imatelju ne osiguravaju bilo kakva vlasnička prava nad institucijom izdavateljem. Ova stavka uključuje: — držanje vrijednosnih papira, bez obzira na to jesu li dokumentirana, koji imatelju daju bezuvjetno pravo na fiksni ili ugovorno utvrđeni prihod u obliku kuponskih isplata i/ili utvrđeni fiksni iznos na određeni datum ili datume ili počevši od datuma određenog u vrijeme izdavanja, — podređeni dug u obliku dužničkih vrijednosnih papira. Vrijednosni papiri pozajmljeni u okviru operacija pozajmljivanja vrijednosnih papira ili prodani prema repo ugovoru ostaju u bilanci izvornog vlasnika i ne treba ih knjižiti u bilanci privremenog stjecatelja ako postoji čvrsta obveza izvršenja obratne operacije, a ne samo mogućnost da se to učini (vidi također kategoriju 9.). Kada privremeni stjecatelj proda vrijednosni papir koji je primio, tu prodaju treba knjižiti kao izravnu transakciju s vrijednosnim papirima i unijeti u bilancu privremenog stjecatelja kao negativnu poziciju u portfelju vrijednosnih papira. Za držanje vrijednosnih papira osim dionica potrebna je raščlamba prema dospijeću. To podrazumijeva dospijeće pri izdavanju, to jest izvorni rok dospijeća i odnosi se na fiksno razdoblje vijeka trajanja financijskog instrumenta prije kojega on ne može biti otkupljen. Ova stavka uključuje vrijednosne papire osim dionica koji su sekuritizirani bez obzira na to zahtijeva li važeća računovodstvena praksa priznavanje vrijednosnih papira u bilanci izvještajne jedinice.
4. Ostala sekuritizirana imovina	Ova stavka uključuje sekuritiziranu imovinu osim one koja je uključena u kategorije 2. i 3., poput poreznih potraživanja ili komercijalnih kredita, bez obzira na to zahtijeva li važeća računovodstvena praksa priznavanje imovine u bilanci izvještajne jedinice.
5. Dionice i ostali udjeli	Držanje vrijednosnih papira koji znače vlasnička prava u društvima i kvazidruštvima. Ovi vrijednosni papiri općenito daju pravo imateljima na udio u dobiti društva ili kvazidruštava i na udio u njihovim vlastitim sredstvima u slučaju likvidacije.
6. Izvedeni financijski instrumenti	U okviru ove stavke moraju se iskazati svi sljedeći izvedeni financijski instrumenti: — opcije, — varanti, — ročnice, — ugovori o razmjeni, posebno kreditne izvedenice na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza Bruto buduće obveze koje proizlaze iz ugovora o izvedenim financijskim instrumentima ne smiju se knjižiti kao bilančne stavke. Ova stavka ne uključuje izvedene financijske instrumente koji u skladu s nacionalnim pravilima ne podliježu knjiženju u bilanci
7. Dugotrajna imovina	Ova stavka uključuje ulaganja u materijalnu dugotrajnu imovinu poput primjerice stambenih zgrada, drugih zgrada i objekata i nestambenih zgrada.
8. Preostala imovina	Ovo je preostala stavka na strani imovine u bilanci, koja se određuje kao „imovina koja nije drugdje uključena". Ova stavka može uključivati: — obračunate kamate na depozite i kredite, — obračunate kamate na vrijednosne papire osim dionica, — obračunati najam za dugotrajnu imovinu, — iznose potraživanja koji se ne odnose na glavnu djelatnost financijskih društava posebne namjene.

KATEGORIJE OBVEZA

Kategorija	Opis glavnih obilježja
9. Primljeni krediti i depoziti	Iznosi koje financijska društva posebne namjene duguju vjerovnicima, osim onih koji proizlaze iz izdavanja prenosivih vrijednosnih papira. Ova stavka uključuje: — kredite: krediti odobreni izvještajnim financijskim društvima posebne namjene koji nisu dokumentirani ili koji su predstavljeni jednim dokumentom iako je postao prenosiv — neprenosive dužničke instrumente koje izdaju financijska društva posebne namjene: instrumenti se mogu smatrati „neprenosivima" u smislu da je prijenos pravnog vlasništva nad instrumentom ograničen, što znači da njima nije moguće trgovati, ili, iako su tehnički prenosivi, njima nije moguće trgovati zbog odsutnosti uređenog tržišta. Neprenosivi instrumenti koje izdaju izvještajne jedinice, a koji naknadno postanu prenosivi i kojima je moguće trgovati na sekundarnim tržištima, treba ponovno razvrstati u „dužničke vrijednosne papire", — repo ugovore: protustavka gotovine primljene u zamjenu za vrijednosne papire koje su prodale izvještajne jedinice po određenoj cijeni uz čvrstu obvezu reotkupa istih (ili sličnih) vrijednosnih papira po fiksnoj cijeni na određeni budući datum. Iznosi koje izvještajne jedinice primaju u zamjenu za vrijednosne papire prenesene na treću osobu (privremeni stjecatelj) treba razvrstati ovdje ako postoji čvrsta obveza izvršenja obratne operacije, a ne samo mogućnost da se to učini. To znači da izvještajne jedinice zadržavaju sve rizike i koristi odnosnih vrijednosnih papira tijekom operacije. Svi sljedeći oblici operacija vrste repo razvrstavaju se ovdje: — iznosi primljeni u zamjenu za vrijednosne papire koji su privremeno preneseni na treću osobu u obliku pozajmljivanja vrijednosnih papira na temelju gotovinskog instrumenta osiguranja, — iznosi primljeni u zamjenu za vrijednosne papire koji su privremeno preneseni na treću osobu u obliku ugovora o prodaji i ponovnoj kupnji. Vrijednosni papiri koji su temelji operacija vrste repo knjiže se prema pravilima za stavku imovine 3 „Vrijednosni papiri osim dionica". Operacije koje uključuju privremeni prijenos zlata na temelju gotovinskog instrumenta osiguranja također su uključene u ovu stavku.
10. Izdani dužnički vrijednosni papiri	Vrijednosni papiri koje izdaju financijska društva posebne namjene osim „dionica i ostalih udjela", koji su obično prenosivi instrumenti kojima se trguje na sekundarnim tržištima ili je moguć njihov prijeboj na tržištu te koji imatelju ne osiguravaju bilo kakva vlasnička prava nad institucijom izdavateljem. Uključuju među ostalim vrijednosne papire izdane u obliku: — vrijednosnih papira osiguranih imovinom, — kreditnih zapisa.
11. Kapital i pričuve	Za potrebe izvještajne sheme, ova kategorija obuhvaća iznose koji proizlaze iz vlasničkoga kapitala koji su izdale izvještajne jedinice dioničarima ili drugim vlasnicima koji za imatelja predstavljaju vlasnička prava u financijskom društvu posebne namjene i općenito pravo na udio u njegovoj dobiti i na udio u njegovim vlastitim sredstvima u slučaju likvidacije. Također se uključuju i sredstva koja proizlaze iz neraspoređenih primitaka ili sredstava koje su izvještajne jedinice izdvojile za vjerojatna buduća plaćanja i obveze. Uključuje sljedeće: — vlasnički kapital, — neraspoređene primitke ili sredstva, — posebne i opće rezervacije za kredite, vrijednosne papire i ostale vrste imovine, — jedinice sekuritizacijskih fondova.
12. Izvedeni financijski instrumenti	Vidi kategoriju 6.
13. Preostale obveze	Ovo je preostala stavka na strani obveza u bilanci, koja se određuje kao „obveze koje nisu drugdje uključene". Ova stavka može uključivati: — obračunate kamate na kredite i depozite, — iznose obveza koji se ne odnose na glavnu djelatnost financijskih društava posebne namjene, to jest iznosi koji se duguju dobavljačima, porezi, plaće, socijalni doprinosi itd., — rezervacije koje čine obveze prema trećim osobama, to jest mirovine, dividende itd., — neto pozicije koje proizlaze iz pozajmljivanja vrijednosnih papira bez danog gotovinskog instrumenta osiguranja, — neto iznose obveza u vezi s budućom namirom transakcija vrijednosnim papirima, — protustavke vrijednosnog usklađivanja, to jest nominalna cijena kredita umanjena za kupovnu cijenu.

DIO 2.

Definicije sektora

ESA 95 određuje standard za klasifikaciju sektora. Protustranke koje se nalaze na državnom području država članica sudionica utvrđuju se prema njihovom sektoru u skladu s popisom financijskih društava posebne namjene (FVC), investicijskih fondova (IF) i monetarnih financijskih institucija (MFI) za statističke potrebe i smjernicama za statističku klasifikaciju protustranki pod nazivom *Priručnik za statistiku monetarnog sektora, sektora financijskih institucija i sektora financijskih tržišta. Smjernice za statističku klasifikaciju klijenata* Europske središnje banke.

Tablica B

Definicije sektora

Sektor	Definicija
1. Monetarne financijske institucije (MFI)	Rezidentne nacionalne središnje banke, rezidentne kreditne institucije kako su određene pravom Zajednice te druge rezidentne financijske institucije koje se bave primanjem depozita i/ili bliskih supstituta depozita od subjekata koji nisu monetarne financijske institucije i, za vlastiti račun (barem u gospodarskom smislu), odobravanjem kredita i/ili ulaganjem u vrijednosne papire (Uredba (EZ) br. 25/2009 Europske središnje banke od 19. prosinca 2008. o bilanci sektora monetarnih financijskih institucija (preinačeno) (ESB/2008/32))
2. Opća država	Rezidentne jedinice koje se uglavnom bave proizvodnjom netržišnih dobara i uslugama namijenjenih pojedinačnoj i zajedničkoj potrošnji i/ili preraspodjelom nacionalnog dohotka i imovine (ESA 95, stavci od 2.68. do 2.70.)
3. Ostali financijski posrednici i pomoćne financijske institucije	Financijska društva i kvazidruštva, osim osiguravajućih društava i mirovinskih fondova, koja se uglavnom bave financijskim posredovanjem preuzimanjem obveza koje nisu gotovina, depoziti i/ili bliski supstituti depozita od institucionalnih jedinica osim monetarnih financijskih institucija ili tehničke pričuve osiguranja (ESA 95, stavci od 2.53. do 2.56.). U ovaj sektor uključeni su investicijski fondovi određeni u Uredbi (EZ) br. 958/2007 Europske središnje banke od 27. srpnja 2007. o statistici imovine i obveza investicijskih fondova (ESB/2007/8) i financijska društva posebne namjene kako su određena u ovoj Uredbi. Također su uključene pomoćne financijske institucije, koje se sastoje od svih financijskih društava i kvazidruštva koja se uglavnom bave pomoćnim financijskim aktivnostima (ESA 95, stavci od 2.57. do 2.59.)
4. Osiguravajuća društva i mirovinski fondovi	Financijska društva i kvazidruštva koja se uglavnom bave financijskim posredovanjem koje proizlazi iz udruživanja rizika (ESA 95, stavci od 2.60. do 2.67.)
5. Nefinancijska društva	Društva i kvazidruštva koja se ne bave financijskim posredovanjem, već uglavnom proizvodnjom tržišnih dobara i nefinancijskim uslugama (ESA 95, stavci od 2.21. do 2.31.)
6. Kućanstva i neprofitne institucije koje služe kućanstvima	Pojedinci ili skupine pojedinaca u svojstvu potrošača i proizvođača dobara i nefinancijskih usluga, isključivo za vlastitu krajnju potrošnju i u svojstvu proizvođača tržišnih dobara i nefinancijskih i financijskih usluga, pod uvjetom da njihove aktivnosti nisu aktivnosti kvazidruštva. Ovdje su uključene neprofitne institucije koje služe kućanstvima, te koje se uglavnom bave proizvodnjom netržišnih dobara i uslugama namijenjenih određenim skupinama kućanstava (ESA 95, stavci od 2.75. do 2.88.)

DIO 3.

Definicija financijskih transakcija

Financijske transakcije u skladu s metodologijom ESA 95 definirane su kao neto nabava financijske imovine ili neto stvaranje obveza za svaku vrstu financijskog instrumenta, to jest zbroj svih financijskih transakcija koje se odvijaju tijekom relevantnog izvještajnog razdoblja. Metoda vrednovanja za svaku transakciju temelji se na vrijednosti po kojoj je imovina nabavljena/prodana i/ili po kojoj su obveze nastale, likvidirane ili zamijenjene. Financijske transakcije moraju u načelu biti u skladu s tom metodologijom. Otpis/otpis dijela vrijednosti i promjene u vrednovanju nisu financijske transakcije.

DIO 4.

Definicija otpisa/otpisa dijela vrijednosti

Otpisi/otpisi dijela vrijednosti definirani su kao utjecaj promjena u vrijednosti kredita knjiženih u bilanci koji su posljedica primjene otpis/otpis dijela vrijednosti kredita. Otpisi/otpisi dijela vrijednosti koji se priznaju u trenutku kada je kredit prodan ili prenesen na treću osobu također su uključeni, kada ih je moguće utvrditi. Otpisi se odnose na događaje kada se kredit smatra bezvrijednom imovinom te se uklanja iz bilance. Otpisi dijela vrijednosti odnose se na događaje kada se smatra da se kredit neće u potpunosti vratiti te je zato vrijednost kredita u bilanci smanjena.

PRILOG III.

MINIMALNI STANDARDI KOJE MORA PRIMJENJIVATI STVARNA IZVJEŠTAJNA POPULACIJA

Sljedeće minimalne standarde moraju ispunjavati izvještajne jedinice kako bi udovoljile statističkim izvještajnim zahtjevima Europske središnje banke (ESB).

1. Minimalni standardi za prijenos:

   (a) dostavljanje podataka nacionalnim središnjim bankama mora biti pravodobno i unutar rokova koje odredi relevantni NSB;

   (b) statistička izvješća moraju biti u obliku i u formatu navedenom u tehničkim izvještajnim zahtjevima koje određuju nacionalne središnje banke;

   (c) potrebno je odrediti osobe za kontakt unutar izvještajne jedinice; i

   (d) moraju se poštovati tehničke specifikacije za prijenos podataka nacionalnim središnjim bankama.

2. Minimalni standardi za točnost:

   (a) potrebno je udovoljiti svim linearnim ograničenjima kad je to moguće, npr. imovina i obveze moraju biti uravnotežene, međuzbrojevi moraju odgovarati zbrojevima;

   (b) izvještajne jedinice moraju moći osigurati informacije o kretanjima na koja upućuju dostavljeni podaci;

   (c) statistički podaci moraju biti potpuni;

   (d) izvještajne jedinice moraju poštovati veličine i decimalna mjesta koje određuju nacionalne središnje banke za tehnički prijenos podataka; i

   (e) izvještajne jedinice moraju poštovati politiku zaokruživanja koju određuju nacionalne središnje banke za tehnički prijenos podataka.

3. Minimalni standardi za konceptualnu usklađenost:

   (a) statistički podaci moraju biti usklađeni s definicijama i klasifikacijama koje su sadržane u Uredbi;

   (b) u slučaju odstupanja od tih definicija i klasifikacija, izvještajne jedinice moraju, prema potrebi, redovito pratiti i brojčano odrediti razliku između upotrijebljene mjere i mjere sadržane u ovoj Uredbi; i

   (c) izvještajne jedinice moraju moći objasniti lomove u serijama dostavljenih podataka u usporedbi s podacima iz prethodnih razdoblja.

4. Minimalni standardi za revizije:

   Poštuju se politika i postupci za revizije koje odrede ESB i nacionalne središnje banke. Revizijama koje odstupaju od redovitih revizija moraju se priložiti napomene za pojašnjenje.